

UN CONDEI PRIN CARE PLÂNGE SUFLETUL ROMÂNIEI

- Impresii legate de proza și publicistica domnului Adrian Botez -

Am citit recent trei volume ale domnului Adrian Botez: “*Ruguri – România sub asediu*”, “*Cartea crucia ilor români*” și “*Basme*” - și toate trei mi-au tăiat respirația, de parcă tot aerul se consumase, arzând pentru cuvânt. Un scris ca o candelă veșnic nestinsă, un scris ca o fântână de lacrimi ce purifică și înalță, o voce ce amintește de Sfântul Ioan propovăduind în pustiu, un scris de român vertical... - gândeam dând fil după fil. Nu am citit ușor sau cu relaxare – nu e slova aici o apăsătoare curge liniștit, ci e un foc care arde - ...ci am plâns, am râs, am suspinat, am tăcut adânc și și mai adânc am murit și am reînscut prin cuvintele de foc ale publicisticii domnului Adrian Botez - ce este, fără doar și poate, un condei în slujba României condamnate la moarte spirituală de timpuri nebune și de legi bolânde, de guvernări Iude – care, pentru treizeci de arginți, ar vinde, pe lângă Iisus, și mamă, și tată, și morții, și viii, și mușii, și apele și crucile din cimitire.

De ce “*Ruguri-România sub asediu*”? m-am întrebat. Pentru că trăim vremuri în care **patria, a fi român, naționalismul** - simțit ca dragoste de glorie și ca identificare a fiecărui individ (ca aparținând unui popor și unei culturi și ca purtător al unei moșteniri spirituale, ca și individul nu e frunză în vânt, ci e frunză pe stejar și îi trage seva din pământ), și nu ca fanatism bezmetic și fără rost sau ca ură pentru alte neamuri, sunt distruse sau transformate în noțiuni fără importanță. Se poartă, azi, expresia “a fi al lumii”, deci... **al nimănui!**

A fi patriot înseamnă să știi cine ești și cui aparții și asta fără a condamna identitatea altui neam. Dacă ești cine sunt și iubesc acest pământ - nu condamn pe nimeni la moarte sau la neființă prin asta... România arde ca un rug, asediat de toate neînterminatele din afară, ce îi dau mâna cu neînterminatele din ar. Dar focul înseamnă și purificare, și cură, și obținerea cenușii din care renaște pasrea Phoenix. Poate tocmai de foc avem nevoie – focul mizeriei morale, focul valorilor inversate, focul vânzăriei, focul distrugerii, focul celor în picioare a lucrurilor sfinte - pentru a afla cine suntem, pentru a renaște, pentru a regăsi calea. Dacă nu ai

mers niciodat prin de ert, cum știi ce e setea!? Dacă nu ai pierdut tot, dacă nu ai fost singur în al nim nui, cum știi cum este să ai ceva, să fii al unui pământ, al unui cântec de fluier, al unei doine, a unui dor... Iată ce m'arătorează chiar autorul despre această carte: *“Am intitulat, această carte, **RUGURI** – pentru că **Rugul** și **luminează**, dar și **consum pe lumină** tor...În această lume și-n această ar – adică, în lumea de la cumpăna mileniilor 2 și 3, în România de pe Planeta Terra - trebuie să fie cât mai multe Ruguri, aprinse unul de la altul, „lumină din lumină”, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat”... – doar a a Neamurile Metafizice, în general, și Neamul Metafizic Românesc, în special, nu vor fi private, respectiv, nu va fi privat de Misiunea Lor/Sa Sfânt, de care Dumnezeu! Pu în contează, în macroistorie, dacă cel care s-a făcut Rug s-a consumat ori ba - **dacă el, Rugul, n-a și luminat!** Pu în contează ai pe cineva, să fii a cuiva!? A, în macroistorie, cât de puternic ai fost 70 sau chiar 100 de ani - **dacă n-ai lăsat, în urma ta, fie și o crămidă (ars !), folosită pentru construcția uneia dintre treptele evoluției spirituale a Neamului tău, în particular, și a Planetei Spirituale Terra, în general !”***

***

“Cartea crucii ilor români” este lucrarea unui inițiat. Domnul Botez este un cruciat al românismului, dar și un fin c'rturar, un cunoscător al lucrurilor marilor înaintași. El nu vine din neant și dă lecții despre credință, morală, filozofie, ci este un truditore al crărilor, în care caută, să pândă, **adevărul, calea, în elessul**. Fiecare pagină e o treaptă spre cunoașterea omului, a legii și a revelației lui Dumnezeu. Autorul spune despre această carte că un drum inițiatice prin istorie: *“Urmează-ne, prin labirintul istoriei, și vei înțelege că mintea noastră slabă ne-a stricat puterile de credință în scopul dumnezeiesc al LUPTEI. Vei vedea că, deja, de mii de ani, au fost, printre geniile Lumii, mult mai mulți auto-jertfitori/MARTIRI, decât întrebători... - când a fost vorba de **MISIUNEA MÂNTUIRII**... și, la capătul **Căilor toriei**, își vom arăta minunea **INOROGULUI SUBLIM!**”* Exact asta face autorul. Ne conduce, de-a lungul crării, prin labirintul istoriei și ne face cunoștință cu Geniile lumii. Ni-i prezintă pe pedagogii antichității: Socrate, Platon, Aristotel și viziunea acestora asupra condiției umane în raport cu divinitatea.

Cartea este un poem al căutării sinelui, al echilibrului interior: *“Cine își îndreaptă sufletul, cu judecată, spre lume – acela e un **om întreg**, el este în echilibru cu sine însuși. El e un om care își înțelege destinul care vine*

din trecut – i îi pune în fa datoria sa fa de lume i care, prin faptele sale, î i croie te un nou destin. (...)”

***

“**Basmele**” sunt ceva cu totul special. Fiecare con ine un mic diamant de în elepciune i sunt, în primul rând, pentru oameni mari. Croite pe tiparul arhaic al pove tii de demult – dar, cu toate astea, sunt foarte moderne prin limbajul (ce este poetic prin excelen) i în stilul inconfundabil **Adrian Botez**, înv tur i subiect.

Mie mi-au pl cut toate, dar la suflet mi-au mers cel mai adânc “**M garul cosmopolit**” i “**Hans I tolerantul, zis i Hans f r ar**”. În afar de faptul c îmi doresc ca aceste basme s fie citite de cât mai mul i români, nu mai am de ad ugat nimic despre ele. Vorbele mele mai mult ar strica.

E ca i cum a închina ode unui fluture albastru i a încerca s îl descriu, în loc s spun: “**Prive te-l!**”

Deci, despre **Basme**: citi i-le!

***

În publicistic , toate problemele societ ii contemporane despre religie, patrie i neam metafizic, înv mânt i cultur , aspecte sociale, mari probleme spirituale (na ionale i interna ionale), nu scap ochiului vigilent i condeiului m re ului cavalier al românismului. Ironia fin împletit cu ironia acr -dur în care clocote te furia, durerea, disperarea, teama... (spre exemplificare, iat un fragment magistral, în care se vorbe te despre libertatea prost în eleas i prost “propov duit ”, ce ni s-a b gat pe gât, pentru a tembeliza genera ia tân r : „**P i, nenoroci ilor - copilul poate fi declarat “liber” chiar i s v spânzura pe voi ori/ i pe noi! S mitralieze tot ce vede în fa a ochilor, s incendieze ora ele ori s arunce în aer toat planeta! Voi, dr gu ilor, doar nu sunte i nici pro ti, nici orbi - ci numai ni te odio i tr d tori [nu doar de Neam/Patrie, ci i, în general, de Omenire]: voi vede i bine c teoria voastr criminal , despre COPILUL - REGE, a dus la împu carea, cu revolverul/mitraliera, de c tre micu ii “regi” - a familii întregi, clase de elevi [n.n.: cf. cazul cutremur tor, din ora ul Columbine, SUA... - prezentat, pe larg, de inimosul documentarist american Michael Moore] i cancelarii de profesori, la teroriz ri ale str zilor i ora elor, în SUA, Canada, Fran a etc. Nu -i bai: doar n-a fost de**

capul lui, ci “regele” a luat exemplul terorismului de stat, care trece drept democra ie-model, în rile respective... i la export!”) – i scrisul cu sânge i cu sfâ iere de suflet, ip t de oim ce se înal spre muni , chiar i cu aripile frânte, c ci nu vrea s tr iasc precum o târâtoare bicisnic , ci ca OM i ROMÂN – **asta simt în fiecare slov** .

Dac s-ar stinge tot patriotismul, toat dragostea de p mântul românesc din sufletul românilor – de i a a ceva e imposibil, deci o spun doar ca idee ipotetic – spulberate de vremi i de lec iile de îndobitocire ale mai marilor lumii ce ne vor pe to i doar o turm - „CORBI afla i în plin “oper ” de recolonizare/neo-colonizare a rilor lumii. Privi i spre înv mânt i fondurile PHARE: **Orice ban primit dinafara rii, prin a a-zisele “programe” - face s dispar , cu brutalitate barbar , din manualele i din sufletele copiilor/tinerilor, câte un argument de existen na ional , demn i mândr (existen de undeva i pentru ceva...înalt/sfânt!!!) - câte-un sentiment nobil i omenesc - i va face s â neasc , pe viitor, câte un butoi de lacrimi i unul de sânge, de la fiecare român! Manualul de Istorie a României alung aproape orice ine de cuvântul “românesc”: toate-toate sunt în pagin - UE-ul, NATO-ul, Holocaust-ul... - mai pu în problemele na terii, evolu iei, mândriei, ru inii, m re iei i decaden ei acelui neam amintit doar pe copert - **cel românesc**...” – tu, frate Adrian Botez, prin slova ta, ai rena te iubirea de p mântul numit România, ai reînva tinerii iubirea de p mânt, ai da înapoi ad ev ruri uitate i mo teniri de demult.**

Îmi plac, îmi plac de mor i îi consider fra i pe cei ce stau împotriva valului, pe cei ce refuz îndobitocirea, pe cei ce î i folosesc creierul s judece i s gândeasc i inima s simt c nu ni le -a dat Dumnezeu ca loc de pus clo ca la clocit, ci ca s fie folosite, î i folosesc ochii s vad Adev rul i Calea i tu, frate de cuvinte i de a fi fiu al acestui p mânt i al acestui neam, e ti un astfel de OM. Tot ceea ce doare în România i pe români - îl doare i pe Adrian Botez, de parc nu e numai fiul unei mame i al unui tat , ci e i fiul acestui p mânt.

Ne-au min it nebunii c nimic nu conteaz i c nimic nu e sfânt, ne-au vândut ciocoi ca i pleav -n vânt, ne-au tr dat p gâinii f r nicio lege, ne-au condamnat sufletul la moarte, promi ându-ne libertate, ne-au r t cit copiii i ne-au rarefiat miraculosul dor... i au mai r mas pu ini s strige sfâ ietor: **Conteaz tot!**

Exist lucruri f r pre i sfinte pentru care merit s mori! Fi i verticali, c ci sunte i oameni! Ca i râme - nu merit tr it via a! Nu sunte i doar un trup de hr nit, sunte i i suflet i întrupare divin ! Libertatea p catului i omorârii mo tenirii divine din OM nu e libertate, ci e himer ! Nu v atinge i de prunci i nu v atinge i de dor ! Fiind profesor, în elege i simte acut drama dasc lului, dezbr cat for at de misiunea lui sacr – „**Profesorii** – devin, tot mai mult, o ceat de “copii s raci i sceptici” – ni te zdren e umane – foarte departe de con tiin a **misiunii sfinte de îndrum tori spirituali ai neamului**. Tot mai departe de ideea de **apostoli ai neamului**” – i, în egal m sur , simte acut i dureros mutilarea sufleteasc a pruncilor: „**Elevii** devin, tot mai mult, cobaii unui experiment terestru extrem de periculos pentru viitorul omen irii: mancurtizarea i îndobitocirea maselor. În perfecta continuitate a educa iei comuniste, elevii – copii devin ni te ieniceri (combinatul de ieniceri nu mai e spa iul închis al colii, doar – ci “societatea liber i democratic ”): f r sentimente, f r apartenen la un neam, p mânt, cultur etc. Metode: pe lâng urletul continuu al **hard-rock-ului**, sau perfida falsificare a ethnos-ului autentic, prin **etno-pop** – ei bine, **manualele alternative**, aiuritor de multe i diversioniste: cele de Român i Istorie, cel pu în, propov duiesc pe fa dezna ionalizarea i imbecilizarea tineretului României”. Copiem modele din SUA unde: ”**Sistemul educa ional american este la p mânt, este o ruin** . Patruzeci de procente dintre tinerii americani care intr la **colegii** (s.a.) recunosc c nu tiu s scrie i s citeasc corect. Dou zeci i trei de milioane de adul i sunt analfabe i.”

“Oricine cite te rândurile de mai sus, scrise de **autorit i intelectuale americane incontestabile**, are dreptul s se întrebe:” De ce România, care, pân la 1990 (ba chiar pân la 1995-1996), nu avea nici pe departe situa ia dezastruoas a SUA, din înv mânt - prime te BANI i LEC II tocmai de la state cu sisteme de înv mânt str ine, aflate în plin entropizare - de la state cu sisteme de înv mânt care nu sunt în stare s - i rezolve propriile probleme, în ce prive te educa ia na iunilor lor? Aceasta s însemne, oare, lovinesciana <<sincronizare>> a României cu Occidentul - sincronizare într u decaden i haos spiritual-educa ional? Banii primi i de la forurile mondiale s aib drept scop, oare, tocmai stricarea a ce era bun la noi în ar ? Unde sunt, oare, **speciali tii no tri**, români, care s trag semnalul de alarm , precum c tot ce se face în înv mânt, de la ministrul ANDREI MARGA încoace (cu o consecven ciudat , non-partinic), este spre destr marea Binelui Educa ional - i c se urm re te atingerea (i dep irea!) procentului de analfabe i din SUA ?”

ip tul lui e dur, e nemilos, e crud, dar drept i izvorât din durerea de inim de tat : ”...*Neferici ilor, orbilor i nenoroci ilor, opri i -v , înainte ca întreg Neamul acesta s v blesteme pân i pruncii din burta nevestelor voastre, pentru r ul ireparabil de a fi stins Lumina N dejdii unui Neam/Popor întreg!!!...*”

Ast zi, când se poart , mai mult ca oricând, slug rnicia i apartenen a la o ga c , când lingu eala, milogeala i servilismul au atins cote paroxistice, Adrian Botez nu apar ine niciunei g ti i nu se închin în fa a nim nui decât a lui Dumnezeu. Slujitor credincios, pios, dar i aprig îi este doar M riei Sale Poporului Român.

Verbul lui dur, cuvântul lui inchizitorial poate p rea crud, dar nu e. E doar drept i însetat de dreptate. Nu ip în cuvintele lui furia, de i a a ar p rea la o prim citire, ci plânge jelind a mar durerea, durerea amar . Nu e plesnet de bici i nici urlet de lup slova lui de i a a se aude, ci e lacrim i plâns. Nu izvor te cuvântul din ur i nici din sete de r zbunare , chiar dac e nemilos i însetat de sânge, cum doar ura i r zbunarea pot fi, ci teama, teama pân aproape de agonie c fiin a na ional , c sacru misterios al acestui popor poate fi distrus este izvorul cuvintelor lui nemiloase! Cum s scrii altfel decât cu cuvântul ca o sabie despre consilierul preziden ial Cristi Preda a lui Traian B sescu ce spune despre Eminescu: „*Eminescu trebuie contestat i demitizat, dar nu pentru rudimentele sale de gândire politic . Din acest punct de vedere, el este realmente nul. Nu ai obiect .*”

Cum!? Spune i voi cei ce v crede i liberi, democra i, c oli i, savan i, de tep i, ce respecta i drepturile oric rei nebulii ce fierbe în sângele unui nebun, cum s scrii altfel despre cel ce a dat cu piatra în Îngerul ce ne -a dus pe noi ca neam cel mai aproape de Dumnezeu!? S -i vorbe ti frumos!? S faci filozofie!? Sau s -i dai cu verbul direct în din i – a fi zis cap, dar nu are cap, deci r mâne din i – i s -i rupi col ii de fiar turbat : “... *tiu, de asemenea, c pe dumneata te-a “f tat” (vorba lui Miron Costin...) Românul Patapievicean, pe care, la rându-i, l-a f tat ipocrizia i demagogia Vest-Europoid , care zice c a venit vremea desfiin rii grani elor, deci i a desfiin rii na iunilor (deci, dup mintea lor, i a Neamurilor...: ”Ca poet na ional, Eminescu nu mai poate supravie ui, deoarece noi ie im azi d in zodia na ionalului.(...) Pentru nevoia de chip nou a tinerilor care în cultura român de azi doresc s - i fac un nume bine v zut în afar , Eminescu joac rolul cadavrului din debara. Sec spus, Eminescu nu mai este azi actual, deoarece cultura român , azi ca i ieri, se dovede te a nu fi*

*decât o cultur de sincronizare. Ea înc nu î i permite s nu fie în pas cu mòdele”. O alt replica a domnului Botez este o pledoarie magnific ca un poem în proză despre neamul românesc și rolul misionar a lui Eminescu în sânul acestui neam: “**NU SCHIMBAREA HAOTIC , DE DRAGUL SCHIMB RII, ÎNSEAMN VIA , CI STATORNICIREA ÎNTR -O MISIUNE SUPRA-UMAN , DE NEAM! F R MITURI ÎNTEMEIETOARE I OCROTITOARE, ADEV RATE REZERVOARE DE VLAG SPIRITUAL – UN NEAM NU POATE S EXISTE!!!** Apoi: **EMINESCU ESTE ÎNSU I POLIS-ul MITIC/ROMÂNIA-LOGOS!!!** .... A avea i a p stra, cu religiozitate, reperele moral-spirituale, este apanajul Neamurilor/State care vor însemna for e de orientare-c l uzire pentru Orbii Betegi ai Lumii. Cum crezi c se mai în „de neamuri” atât de prizonii basarabeni și bucovineni, musiu?! S - i zic i asta: înându-se, cu ambele mâini, de **CELE DOU COLOANE ALE STATORNICIEI, TR INICIEI I ROSTULUI ROMÂNESC: EMINESCU și TEFAN CEL MARE!!!**”*

Dacă nu îți cum, dacă nu poți fiindcă sunteți bleși sau nu aveți curaj, sau poate faceți parte – **asta e mai sigur!** – din ga c și vi se ia m laiul de sub nas (Halal libertate de slug credincioas !), dacă mi ca i în front, atunci l sa i-l pe domnul Adrian Botez s -i dea r spusul lui mucea-neica-nimeni Cristi Preda c ci el nu se teme și nici nu cânt la cor: „**Scuti i-ne, cât pute i mai degrab , de prezen a voastr ciumat , în fruntea acestei ri, care nu-i f cut pentru RINOCERI, ELEFAN I și DINOZAURI, ci este locul INOROGULUI, este locul pentru cea mai ginga dintre lucr rile p mântului și ale Lui Dumnezeu: f urirea Duhului genera iilor de oameni, care vor preg ti planeta Terra, pentru re-aprinderea Candelelor Lumii, pentru evolu ia mântuitoare a Duhului Umano -Divin!**”

EMINESCU/INOROGUL ESTE LEGEA DE DUH A ROMÂNILOR!”

În art au învins timpul și, întotdeauna, soli tii! Cânt re îi la cor au fost ca valul care trece și îl terge urm torul val. Domnule Botez , sunteți un solist al publicisticii! tiu c s-a dat tonul la plec ciune în fa a oricui, tiu c se poart hainele de împrumut, tiu c primim palme peste ochi, tras de urechi și pus la col de c tre cei ce conduc vremelnice și bicisnice lumea și c de douăzeci de ani nu ne mai s tur m de asta. Ne spun trimi îi Europei cum s plimb m oaia cu ma ina la munte – Ne înva transhuman a tocmai pe noi, pe cei ce am n scut din prea plin sufletesc Miori a!!! – ne spun ce dimensiuni s aib capacele de la wc și cât de lungi și ascu ite trebuie s fie

cu itele i noi execut m ca pro tii. Adrian Botez e cavalerul templier al demnit ii române ti i d o replic magistral tuturor acelor ce ne dau lec ii i ne reeduc : „*Teoria demoniz rii comunismului din Est, de parc rile din Est ar fi împotmolit istoria în infern, iar rile vestice ar fi descoperit PARADISUL.*”

Un chirurg al slovelor ce transform verbul în bisturiu ce taie , f r echivoc i f r s -i tremure mâna - infec ia, cancerul, putreziciunea ce a cuprins societatea româneasc , în ansamblu. Nu b l ceal de doi bani, nu poli e pl tite – ***Acvila non capit musca*** ! - spuneau latinii... - i această vorb i se potrive te perfect – pigmeilor i trep du ilor, a a-ziselor efemeride, ci atacarea direct a tuturor problemelor majore filozofice, istorice – aici în s men ionez c autorul scrie despre soarta i **drama aromânilor**, cum nu am citit la nimeni altcineva! – morale, din educa ie i înv mânt, politice.

Nu poart o masc de OM, ci chiar este OM, nu mimeaz c face , ci chiar face.

M-am îndr gostit mai întâi de poezie , c ci sim eam în ea cum cânt îngerii i plânge omul. Sim eam r stignirea poetului între lume i Dumnezeu. Acum sunt cucerit de publicistic i nu tiu s spun ce îmi place mai mult. Este i în una i în alta stilul inconfundabil Adrian Botez, dar, dac în poezie exist , pe lâng durere i revolt - i **arip** , i **vis**, i **suavitate**, i **reverie**, i **muzicalitate** - în publicistic e mai mult cuvântul **sabie**. Acesta taie clar i cur adânc. Nu e loc pentru nuan e sau p reri, nu e loc pentru inefabil. **Tr darea e tr dare** – nu ai cum s -i spui... „***p rere de tr dare***”! Mocirla e **mocirl** i distrugerea - **distrugere**! În eseurile sublim scrise nu e loc pentru cale de mijloc, pentru „c ldicelul” despre care vorbea cu dispre Iisus; e doar focul cuvintelor ce arde i în spatele scrisului - e autorul ce sper , disperat, c i-a f cut datoria, c a luptat atât cât l-au slujit mintea, inima i inspira ia, pentru credin a i neamul s u. Fiecare cuvânt e testament, fiecare cuvânt e lacrim i hran pentru suflet i în timp – când, atât eu cât i autorul, vom fi iarb , ele vor r mâne i vor str luci ca m rturie c , în timpul demolatului, al datului cu piatra i al vânz rii, nu to i am demolat, nu to i am dat cu piatra, nu to i am vândut. Au fost i oameni care au stat împotriva valului i au strigat ca Sfântul Ioan în pustiu. În fond , ca s salveze Sodoma i Gomora, Dumnezeu a cerut **un singur om drept**. Lumea rena te i se mântuie prin câte un om n scut la ceas de cump n i ales de destin. Nu

spun că este Adrian Botez singurul om drept și nici că este ales – asta ție numai Dumnezeu îți confirmă timpul – dar ție cu certitudine că **el a făcut tot ce i-a stat în puțin pentru acest neam și acest pământ**. În vremi în care toți nebunii ce se cred personalități – un fel de caricaturi de Nero – vor să prindă o halcă cât mai mare din a fi – Nu OM, ci... „*cineva*”! – ție a avea! - Adrian Botez nu vrea să fie cineva, ci doar un slujitor pios al neamului său și al lui Dumnezeu. Dacă e mult sau puțin în asta, dacă e calea dreaptă sau rădăcită, dacă e bine sau rău a a, timpul îi Dumnezeu vor hotărî... uneori și cititorii ce rezonază perfect cu ceea ce a scris autorul.

Închei această scurtă istorie a mea prin publicistica domnului Adrian Botez, cu sentimentul că eu am scris modest, prin comparație cu vibrațiile trăirea pe care am simțit-o citind-i, la fel ca la poezie, nu îmi găsesc cuvintele de încheiere, așa că recurg tot la un citat absolut sublim ce aduce cu un fragment din „*Învăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie*”:

“...Mă trage de mânecă nevasta: “Ia mai taci, ia mai las scrisul – nu-ți treaba ta! Ai copii de crescut, cine ție ce mai păsesc, să racii!” Păi, a cui e treaba scrisului? A scriitorului! A cui e treaba Adevărului? A Lui Hristos, deci a oricărui creștin – și, în definitiv, având în vedere că “Fi-va o turmă și-un popor” – a Omului. A omului – pur și simplu. Iar dacă ai mei copii vor vedea că TATA TACE – îl vor disprețui pentru lăsație. Sau – îi voi determina, prin tăcerile mele, să devină, și ei, niște obolani, găvozdici prin găuri – pe când Hristos este scuipat, batjocorit, răstignit... și nu de “băieții lui Moise Lupu” – niște golani! – ci de cătumașeful meu de Uniune: domnul profesor universitar doctor – și mentor de generație (într-un cuvânt, sau în două ?...) NICOLAE MANOLESCU!!!”

LUMINI A ALDEA (prozatoare, poet, critic, eseist) – **14 august 2010**